

6/12

Balternas utlämnande

för tio år sedan försvaras själfallet av Morgon-Tidningen. Försvaret går på gamla kända linjer, men är likväl av intresse både på grund av vad som sägs och vad som undviks. Man betonar samlingsregeringens ansvar; detta ansvar har också vi understrukt, men det är tydligt att verkställighetsbeslutet inte varit en ovillkorlig följd av principbeslutet, bl. a. därför att medlemmar av den socialdemokratiska regeringen reserverade sig mot detta förnämnda beslut. Vidare påstår man med Dagens Nyheters förre medarbetare fil. dr Johannes Wickman som auktoritet att rörelsen mot utlämnandet delvis skulle ha betingats av politiska motiv och därjämte ha präglats av fiendlighet mot Ryssland. Dessa argument är totalt ohållbara. Kärnan i oviljan mot utlämnandet var moralisk och humanitär känsla; man vill väl dock inte söka inbilla oss att de socialdemokratiska reservanterna i regeringen handlade av politiska skäl, dvs. för att komma sin egen regering till livs. Att oro för en brutal rysk behandling av balterna var ett avgörande motiv för indignationen är själfallet; nu vet man att denna oro var befogad, och det är därför simpelt att söka nedsätta den. Det viktigaste i Morgon-Tidningens artikel är emellertid vad som inte står där; man underlåter att med ett ord beröra de skamliga uttalanden i vilka utrikesministern försvarade och kommenterade utlämningen. Dessa uttalanden var i själfva verket av den art att varken hr Undén eller Morgon-Tidningen vill upprepa dem — eller ens omtrycka dem — och det är det bästa beviset för att trots alla undanflykter och motanklagelser de skyldiga har dåligt samvete; tystnaden är i detta fall lika uttrycksfull som ett erkännande.